

การใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะท้ายสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

Using Activity-Based Learning to Develop Final Consonant for Secondary Level

อภิสิทธิ์ ชันชาลี¹ อัมราภรณ์ หนูยอด² ปณัสนันท์ กิตติชัยเดชอนันต์³

E-mail: wikolenny123@gmail.com

โทรศัพท์: 06-3939-7109

บทคัดย่อ

การออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษมีความสำคัญในการสื่อสาร เนื่องจากการออกเสียงพยัญชนะท้ายที่ถูกต้องจะทำให้การสื่อสารระหว่างผู้รับสารและผู้ส่งสารเข้าใจตรงและลดการเข้าใจคลาดเคลื่อน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบการออกเสียงพยัญชนะท้ายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ระหว่างหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน กับเกณฑ์คะแนนร้อยละ 80 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ของโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 รวมทั้งสิ้น 39 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง วิจัยนี้เป็นวิจัยแบบทดลองเบื้องต้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการออกเสียงท้ายคำ จำนวน 1 ชุด การวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ย(x) ร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความสามารถด้านการออกเสียงท้ายคำหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานคิดเป็นร้อยละ 87.18 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

คำสำคัญ: การออกเสียงพยัญชนะท้าย กิจกรรมเป็นฐาน

Abstract

The final consonant sound of English words is vital for communicating. Because accurately pronouncing the final consonant improves communication between the recipient and sender and reduces misunderstandings. The objective of this research is to compare the final consonant pronunciation for secondary level during after learning using Activity-based learning with a score of 80 percent.

The participants in this research were secondary level from large high school in Northeast in Thailand, 1st semester, academic year, totaling 39 students by purposive selection. This is a pre-experimental design. The tools used in this research are 6 lesson plans and one set of final sound test. Data analysis was conducted using the average (x) and percentage.

The results of the research found that the students had 87.18% ability in pronouncing the end of words after learning using activity-based activities, which was higher than the specified criteria.

Keywords: Final consonant, Activity-based learning

¹ อภิสิทธิ์ ชันชาลี หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

² อัมราภรณ์ หนูยอด สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

³ ตำแหน่งนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู หน่วยงานสังกัดโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย จังหวัดขอนแก่น

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย

เป็นที่ทราบกันดีว่าภาษาอังกฤษนั้นเป็นภาษาที่เป็นสากลและเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารกับชาวต่างประเทศ และมากไปกว่านั้นภาษาอังกฤษยังส่งผลต่อการดำเนินชีวิตในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา และด้านการประกอบอาชีพ ดังนั้นการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ จึงมีความสำคัญโดยเฉพาะทักษะด้านการพูดเนื่องจากเป็นทักษะที่เป็นส่วนสำคัญในการสื่อสาร ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาต่างๆ ในรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตามการออกเสียงที่ถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ก็มีความสำคัญเช่นเดียวกันเนื่องจากถ้าหากออกเสียงผิดก็อาจเป็นสาเหตุของการเข้าใจไม่ตรงกันระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง กล่าวคือ การออกเสียงที่ถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ย่อมมีความสำคัญในการพูดและฟังเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (EFL) หรือผู้ที่พูดภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา (native speaker) (ถิรวัฒน์ ตันทนิส, 2555) และยังสอดคล้องกับ พระครูวิศิษฐธรรมโม, จำรูญ พริกบุญจันทร์, พระประเสริฐ เทชโก, และประมวล ริม (2564) ได้กล่าวว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้ เพราะสังคมโลกปัจจุบัน มีความเจริญในหลายด้าน ทำให้ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อบาบาทชีวิตของคนไทย

การออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษเป็นส่วนหนึ่งในการใช้ภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังถือว่าเป็นส่วนสำคัญอีกส่วนหนึ่งในการสื่อสารก็ว่าได้ อย่างไรก็ตามการออกเสียงพยัญชนะท้ายในภาษาอังกฤษยังคงเป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ เนื่องด้วยธรรมชาติของภาษาแม่ของนักเรียนหรือภาษาไทยซึ่งไม่มีการออกเสียงพยัญชนะท้าย แต่ในภาษาอังกฤษนั้นมีการออกเสียงพยัญชนะท้ายอย่างชัดเจน หรืออีกประการหนึ่งถึงแม้ว่ามีหลายเสียงในภาษาอังกฤษจะมีความคล้ายคลึงกับภาษาไทยเมื่อสังเกตจากสัทอักษร อย่างไรก็ตามถ้าหากเปรียบเทียบกันจริงๆ แล้วนั้นอาจมีความแตกต่างอยู่ทำให้เกิดการสับสนขึ้นได้ ตัวอย่างเช่น ตามอาการเกิดของเสียง เสียงระเบิด เสียง /b/ ในภาษาอังกฤษเป็นเสียงก้อง(voiced) แต่ในภาษาไทยนั้นเป็นเสียงไม่ก้อง(voiceless) (อาทิตย์ ถมมา, กิตติพัฒน์ ทาวงศ์ษา, และณัฐรัชต์ สติตอริยาณิช, 2021) เป็นต้น

จากการเรียนการสอนนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง Getting ready for college ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการสัมภาษณ์เพื่อเข้ารับการศึกษต่อในระดับอุดมศึกษาและการสมัครงาน พบว่านักเรียนมักจะออกเสียงท้ายประโยคผิดไปและในบางครั้งไม่ได้ออกเสียงท้ายคำเลย ตัวอย่างเช่น การออกเสียงท้ายคำคำว่า “Milk” อ่านว่า /mɪlk/ ที่แปลว่า “นม” ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ออกเสียง /k/ ที่เป็นเสียงท้ายคำ ซึ่งอาจจะทำให้ผู้ฟังสับสนกับคำว่า “Meal” อ่านว่า /mi:əl/ ที่แปลว่ามีอาหาร จากตัวอย่างที่กล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการที่ผู้พูดไม่ออกเสียงท้ายคำหรือ Final sound ให้ถูกต้องหรือละเว้นการออกเสียงท้ายคำอาจจะทำให้ผู้ที่เป็นเจ้าของภาษาหรือคู่สนทนาเข้าใจในความหมายที่คลาดเคลื่อน ซึ่งสอดคล้องกับ Mehmet Demirezen (2561) ที่ได้ไว้กล่าวว่าการเรียนรู้การออกเสียงที่ถูกต้อง เป็นผลดีต่อการศึกษาและการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพ กล่าวคือการออกเสียงที่ถูกต้องจะสามารถทำให้คู่สนทนาเข้าใจในสิ่งที่จะสื่อได้อย่างถูกต้องและไม่มีความสับสน

การที่จะพัฒนาทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายจึงต้องอาศัยทักษะการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอและโอกาสในการพูดจึงต้องมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เป็นการเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อทำให้ทักษะการออกเสียงท้ายคำดีขึ้นและถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ซึ่งเป็นตัวช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาการออกเสียงท้ายคำได้ และยังสามารถทำให้ผู้เรียนได้มีทัศนคติที่ดีต่อการพัฒนาทักษะการออกเสียงท้ายคำอย่างมีความสุขพร้อมทั้งได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จำลองเพื่อเป็นการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ ดังเช่น จริมจิต สร้อยสมุทรและชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน (2565) กล่าวว่า การเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเป็นแนวการจัดการเรียนรู้ภาษาที่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในสังคมปัจจุบันที่ทำให้คนไทยต้องมีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษได้จริง และยังสามารถทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างมั่นใจ

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายโดยใช้การเรียนรู้การสอนแบบกิจกรรมเป็นฐานเพื่อการออกเสียงท้ายคำในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นและสามารถสื่อสารผ่านภาษาอังกฤษกับผู้ที่เป็นเจ้าของภาษาและคู่สนทนาผ่านภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องตามหลักของการออกเสียงสัทศาสตร์ เพื่อให้เจ้าของภาษาเข้าใจและไม่เกิดความสับสน

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบการออกเสียงพยัญชนะท้ายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนการสอนแบบกิจกรรมเป็นฐานกับเกณฑ์คะแนนร้อยละ 80

1. วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบของการวิจัยครั้งนี้คือ ใช้รูปแบบการวิจัยแบบทดลอง (Pre-Experimental Designs) เป็นการทดลองกลุ่มเดียว วัดครั้งเดียว (The One-Group Posttest Only Design)

เมื่อกำหนดให้

X แทน การจัดการเรียนการสอนแบบกิจกรรมเป็นฐาน

O₁ แทน การทดสอบความสามารถด้านการออกเสียงท้ายคำหลังเรียน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ

2.1 ประชากร

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษแห่งหนึ่งในจังหวัดขอนแก่น จำนวน 20 ห้องเรียน ทั้งสิ้น 794 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/8 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษแห่งหนึ่งในจังหวัดขอนแก่น จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 39 คน ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยพิจารณาจากการได้รับมอบหมายหน้าที่จัดการเรียนการสอนจึงมองเห็นปัญหาเบื้องต้น ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจ ต้องการที่จะศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการฟังของนักเรียนกลุ่มนี้มากยิ่งขึ้น

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้คือ แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษแห่งหนึ่งในจังหวัดขอนแก่น หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษรวมทั้งหมด 4 แผน ดังนี้

- 3.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Getting Ready for College
- 3.1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Listen to college interviews
- 3.1.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง College Interviewing
- 3.1.4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Job interviewing

3.1.5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Making Video

3.1.6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Mock interview

3.2 แบบทดสอบความสามารถด้านการออกเสียงท้ายคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน จำนวน 30 ข้อ แบบทดสอบครั้งนี้เป็นรูปแบบการประเมินการพูดการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษ ซึ่งสร้างมาจากเนื้อหาที่เรียนและปัญหาจากการออกเสียงภาษาอังกฤษ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

มีวิธีการดำเนินการและการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยได้คัดเลือกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/8 โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวนนักเรียนทั้งหมด 39 คน ในการเข้าร่วมพัฒนาทักษะการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน และทำการขออนุญาตกลุ่มตัวอย่างและผู้อำนวยการโรงเรียนเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

4.2 การปฐมนิเทศแก่กลุ่มตัวอย่าง โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ในการดำเนินการวิจัยและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัยครั้งนี้แก่กลุ่มตัวอย่าง

4.3 ดำเนินการจัดการเรียนการสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์ รวม 6 คาบ

4.4 ทำการทดสอบการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียน

4.5 นำข้อมูลที่ได้รับจากการทดสอบการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนมาวิเคราะห์ทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 หาค่าเฉลี่ยจากการทดสอบวัดการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษ

5.2 วิเคราะห์ผลการทดสอบวัดการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษของนักเรียนเพื่อมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

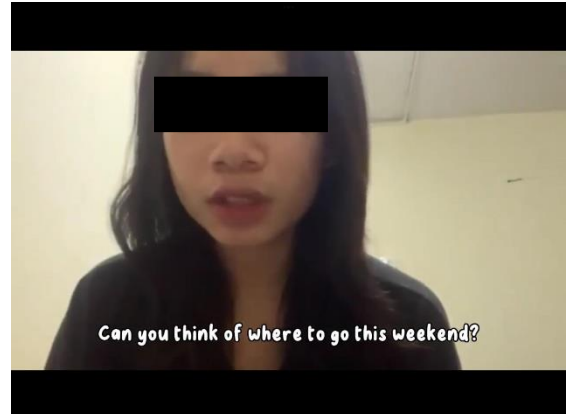
ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์การออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/8 ในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

ตารางที่ 1 ผลการพัฒนาการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

กลุ่มตัวอย่าง (คน)	จำนวนนักเรียน ผ่านเกณฑ์การทดสอบ		จำนวนนักเรียน ไม่ผ่านเกณฑ์การทดสอบ		ผลการทดสอบความสามารถด้านการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษ (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	
	จำนวน (คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน (คน)	ค่าร้อยละ	ค่าร้อยละ	คะแนนเฉลี่ย
39	33	84.62	6	15.38	87.18	26.15

จากตารางที่ 1 ผลจากการทดสอบการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/8 จำนวน 39 คน ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 84.62 การทดสอบของนักเรียนทั้งชั้นมีคะแนนเฉลี่ย 26.15 คิดเป็นร้อยละ 87.18 ซึ่งมากกว่าร้อยละ 80 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังนั้น ความสามารถในการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษของนักเรียนผ่านเกณฑ์ตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ว่านักเรียนอย่างน้อยร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

ภาพที่ 1 การฝึกการออกเสียงพยางค์ท้ายท้ายภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน กิจกรรม Pair Video

จากภาพที่ 1 พบว่า นักเรียนทำกิจกรรม Pair video เพื่อฝึกทักษะการออกเสียงพยางค์ท้ายภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนสามารถออกเสียงพยางค์ท้ายได้ถูกต้องแม่นยำ มีบรรยากาศการเรียนการสอนที่เป็นไปอย่างราบรื่น สนุกสนาน และผลคะแนนเฉลี่ยการทดสอบการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษมากกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม และนักเรียนผ่านเกณฑ์กำหนดร้อยละ 80 คือจำนวนร้อยละ 87.18 ที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

อภิปรายผล

การใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อพัฒนาการออกเสียงพยางค์ท้ายภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/8 ช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาการออกเสียงพยางค์ท้ายที่ดีขึ้น สามารถออกเสียงพยางค์ท้ายภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องโดยสามารถอภิปรายได้ดังนี้

จากการวิเคราะห์ผลการพัฒนาการออกเสียงพยางค์ท้ายภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน กับเกณฑ์ร้อยละ 80 ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/8 ผ่านเกณฑ์การทดสอบจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 84.62 และจำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การทดสอบจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 คะแนนของนักเรียนเฉลี่ยทั้งห้องเป็น 26.15 คิดเป็นร้อยละ 87.18 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ การพัฒนาการออกเสียงพยางค์ท้ายภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาโดยการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนได้ฝึกฝนการออกเสียงอย่างสม่ำเสมอ และทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนมีความสุขและนักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้กันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ภัทรสร นรเทริญ (2562) กล่าวว่า การใช้กิจกรรมเป็นฐานในการจัดการเรียนการสอนทำให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านการออกเสียงที่ดีขึ้น และนักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนทำให้บรรยากาศในห้องเรียนมีความสุขสนุกสนาน นักเรียนมีโอกาสนในการฝึกฝนบ่อยครั้งมากขึ้น ทั้งนี้การออกเสียงพยางค์ท้ายของผู้เรียนยังมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องหลังจากที่ได้รับการเรียนการสอนแบบกิจกรรมเป็นฐาน ทำให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการออกเสียงพยางค์ท้ายว่ามีส่วนสำคัญในการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับ วลิจิติน จันทรวิโรจน์ (2019) ที่กล่าวว่า การออกเสียงพยางค์ท้ายเป็นส่วนสำคัญในการสื่อสาร เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการสื่อสารง่ายมากยิ่งขึ้น ต้องเข้าใจในการออกเสียงพยางค์ท้าย เนื่องจากกรออกเสียงพยางค์ท้ายทำให้คำที่ออกเสียงชัดเจน และง่ายต่อความเข้าใจ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยการพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/8 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประเทศไทย สามารถสรุปได้ ดังนี้ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ จากการทดลองใช้การแผนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า มีนักเรียนผ่านเกณฑ์จากการการท่าแบบทดสอบการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 84.62 โดยผลการทดสอบทั้งหมดมีคะแนนเฉลี่ย 26.15 คิดเป็นร้อยละ 87.18 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ มากไปกว่านั้นนักเรียนยังมีความกล้าที่จะออกเสียงภาษาอังกฤษโดยยึดหลักการออกเสียงพยัญชนะท้ายในระหว่างการเรียนการสอน ทั้งนี้ นักเรียนยังมีพัฒนาการด้านการออกเสียงพยัญชนะท้ายอย่างต่อเนื่อง แสดงให้เห็นว่าการใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นและมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการนำผลวิจัยไปใช้
 1. จากผลการวิจัยพบว่าเมื่อพิจารณาผลการทดสอบการพัฒนาการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบกิจกรรมเป็นฐาน ควรเป็นกิจกรรมที่หลากหลายมากขึ้น เนื่องจากหากทำกิจกรรมเดิมอาจจะทำให้บรรยากาศชั้นเรียนน่าเบื่อ และครูควรยืดหยุ่นเวลาในการฝึกฝน
2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป
 1. ควรศึกษางานวิจัยในการพัฒนาการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษในบริบทที่ต่างกันเนื่องจากในการวิจัยครั้งนี้กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในการทำวิจัยครั้งต่อไปอาจจะนำไปใช้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ
 2. ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจนำเอากิจกรรมอื่นๆ หรือสื่ออื่นมาเพื่อพัฒนาการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษ เช่น สื่อวิดีโอ การจัดกิจกรรมแบบGamification

เอกสารอ้างอิง

- Demirezen, M. (2020). Long Vowels versus Diphthongs in North American English: Which One Is Easy to Recognize and Hear?. *International Journal of Curriculum and Instruction*, 12(1), 289-309.
<https://eric.ed.gov/?id=EJ1249507>
- Jantharaviroj, W. (2019). Improving English Consonants Pronunciation of Undergraduate Students in Rajamangala University of Technology Lanna Lampang. *Journal of Business Administration and Languages (JBAL)*, 7(2), 32-41.
<https://so06.tci-thaijo.org/index.php/TNIJournalBA/article/download/185170/156917/775332>
- Norarian, P., & Sithsungnoen, C. (2020). การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่2. *Journal of Humanities and Social Sciences Review*, 22(2), 46-61.
<https://so05.tci-thaijo.org/index.php/hspbruacthjournal/article/view/252847>

- Sithsungnoen, C., Saphuksri, S., Aonpa, S., Chatiyanon, B., Chanintarapum, A., Poomrarueng, A., & Sookseena, S. (2022). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมความเป็นนวัตกรรมและผลงานสร้างสรรค์สำหรับนักเรียน. *Journal of Humanities and Social Sciences Review*, 24(2), 146-159.
<https://so05.tci-thaijo.org/index.php/hspbruacthjournal/article/view/262593>
- ฉิรวัฒน์ ต้นทนิส. (2012). การศึกษาปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษและกลวิธีการเรียนการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาสหวิทยาการชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. *Language and Linguistics*, 31(1), 81-102.
<https://so04.tci-thaijo.org/index.php/joling/article/view/10764>
- พระครูวิศิษฐ์ ธรรมโมทัย, จำรูญ พริกบุญจันทร์, พระประเสริฐ เตชโก, & ประมวล ริมี่. (2021). การศึกษาสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนในโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย. *วารสารนิสิตวัจ*, 23(1), 1-11.
<https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jonw/article/view/253584>
- อาทิตย์ ถมมา, กิตติพัฒน์ ทาวงศ์ษา, & ณัฐรัชต์ สติตอริยาวิช. (2021). การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษและภาษาไทย: ความเหมือนและความแตกต่าง. *วารสารมจรอุบลปริทรรศน์*, 6(1), 737-755
<https://so06.tci-thaijo.org/index.php/mcjou/article/view/248124>